

Lovforslag nr. L 111

Folketinget 2009-10

Fremsat den 27. januar 2010 af skatteministeren (Kristian Jensen)

Forslag

til

Lov om indgåelse af protokol om ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomsten mellem Danmark og Polen

§ 1. Protokol af 7. december 2009 til ændring af overenskomst af 6. december 2001 mellem Danmark og Polen til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter kan tiltrædes på Danmarks vegne. Protokollen er optaget som bilag 1 til denne lov.

Stk. 2. Protokollen træder i kraft og finder anvendelse i Danmark efter bestemmelserne i protokollens artikel 3.

§ 2. Loven træder i kraft den 1. maj 2010.

§ 3. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bilag 1**Protokol mellem Kongeriget Danmark og Republikken Polen til ændring af overenskomsten mellem Kongeriget Danmark og Republikken Polen til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter underskrevet den 6. december 2001 i Warszawa**

Kongeriget Danmark og Republikken Polen, der ønsker at indgå en protokol til ændring af overenskomsten mellem Kongeriget Danmark og Republikken Polen til undgåelse af dobbeltbeskatning og forhindring af skatteunddragelse for så vidt angår indkomst- og formueskatter, underskrevet i Warszawa den 6. december 2001, (herefter omtalt som »Overenskomsten«),

er blevet enige om følgende:

Artikel 1

Overenskomstens artikel 22 udgår og erstattes af følgende:

»Artikel 22*Ophævelse af dobbeltbeskatning*

1. I Polen skal dobbeltbeskatning undgås således:

- a) Hvis en person, der er hjemmehørende i Polen, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal Polen med forbehold af bestemmelserne i litra b i dette stykke, fritage sådan indkomst fra beskatning.
- b) Hvis en person, der er hjemmehørende i Polen, erhverver indkomst eller kapitalgevinst, som ifølge bestemmelserne i artikel 10, 11, 12 eller 13 i denne overenskomst kan beskattes i Danmark, skal Polen indrømme fradrag i den pågældende persons skat på indkomsten eller kapitalgevinsten med et beløb, der svarer til den skat, som er betalt i Danmark. Fradraget skal dog ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af skatten, som beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst eller kapitalgevinst, som er oppebåret fra Danmark.
- c) I tilfælde, hvor indkomst, som er oppebåret af en person, der er hjemmehørende i Polen, ifølge enhver bestemmelse i denne overenskomst er fritaget for beskatning i Polen, kan Polen alligevel tage den fritagne indkomst i betragtning ved beregningen af størrelsen af skat på personens øvrige indkomst eller kapitalgevinst.

2. I Danmark skal dobbeltbeskatning undgås således:

- a) Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i Polen, skal Danmark - medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet - indrømme fradrag i den pågældende persons skat på indkomsten med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i Polen.
- b) Fradraget skal dog ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af indkomstskatten, som beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst, som kan beskattes i Polen.
- c) Hvis en person, der er hjemmehørende i Danmark, oppebærer indkomst, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i Polen, kan Danmark medregne denne indkomst i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstskatten tillade fradraget den del af indkomstskatten, som kan henføres til den indkomst, der hidrører fra Polen.«

Artikel 2

Overenskomstens artikel 25 udgår og erstattes af følgende:

»Artikel 25

Udveksling af oplysninger

1. De kontraherende stater kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som kan forudses at være relevante for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller administrationen eller håndhævelsen af intern lovgivning vedrørende skatter af enhver art og betegnelse, der pålægges på vegne af de kontraherende stater, deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt som denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2.

2. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat i medfør af stykke 1, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er indhentet i henhold til denne stats interne lovgivning, og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse eller retsafølgning med hensyn til, klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er omhandlet i stykke 1, eller tilsyn med det førnævnte. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

3. Bestemmelserne i stykke 1 og 2 kan i intet tilfælde fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis,
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis,
- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).

4. Hvis en kontraherende stat anmoder om oplysninger i medfør af denne artikel, skal den anden kontraherende stat iværksætte de foranstaltninger, som er til rådighed for at indhente de anmodede oplysninger, uanset om denne anden stat ikke måtte have behov for disse oplysninger til dens egne skatteformål. Forpligtelsen i det foregående punktum gælder med forbehold af stk. 3, men i intet tilfælde skal sådanne begrænsninger fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi denne ikke selv har nogen skattemæssig interesse i sådanne oplysninger.

5. I intet tilfælde kan bestemmelserne i stykke 3 fortolkes således, at de gør det muligt for en kontraherende stat at afslå at meddele oplysninger, blot fordi oplysningerne skal indhentes hos en bank, anden finansiel institution, repræsentant eller person, som optræder som bemyndiget eller som formynder, eller fordi oplysningerne drejer sig om ejerforhold i en person.”

Artikel 3

De kontraherende stater skal underrette hinanden gennem diplomatiske kanaler om, at de forfatningsmæssige betingelser for protokollens ikrafttræden er opfyldt. Protokollen skal træde i kraft på datoen for modtagelsen af den sidste af underretningerne og skal have virkning med hensyn til skatter for det indkomstår, der følger umiddelbart efter det år, i hvilket protokollen træder i kraft, og følgende indkomstår.

Til bekræftelse heraf har de undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede af deres respektive regeringer, underskrevet denne protokol.

Udfærdiget i Warszawa, den 7. december 2009, i to eksemplarer på dansk, polsk og engelsk, alle tekster med samme gyldighed. I tvivlstilfælde skal den engelske tekst være afgørende.

For Kongeriget Danmark

Martin Bang

For Republikken Polen

Macieja Grabowskiego

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslagets formål er at indhente Folketingets samtykke til, at protokollen om ændring af den dansk-polske dobbeltbeskatningsoverenskomst kan træde i kraft, og dens bestemmelser gennemføres i Danmark, når protokollens betingelser herfor er opfyldt.

Protokollen er indgået efter polsk initiativ. Polen ønskede at ændre overenskomstens artikel 22 om den metode, som Polen skal anvende til undgåelse af dobbeltbeskatning, når en person eller et selskab i Polen modtager indkomst fra Danmark.

Samtidig ændres overenskomstens artikel 25 om udveksling af oplysninger til brug i skattesager, så den svarer til den tilsvarende artikel i OECD's model til dobbeltbeskatningsoverenskomster, således som denne bestemmelse blev affattet ved revisionen af OECD-modellen i 2005.

Ændringen af artiklen om informationsudveksling medfører, at Danmark og Polen i fremtiden er forpligtet til også at indhente oplysninger fra et pengeinstitut til brug for skattesager i det andet land, når det andet land anmoder herom. Desuden bliver Danmark og Polen i fremtiden forpligtet til at indhente oplysninger til brug for skattesager i det andet land, selv om det førstnævnte land ikke selv har brug for oplysningerne til egne formål.

Danmark og Polen overholder ganske vist allerede disse forpligtelser. Desuden foretager Danmark og Polen automatisk udveksling af oplysninger efter reglerne i EU's rentebeskatningsdirektiv (2003/48/EF), når et pengeinstitut m.fl. i det ene land betaler eller godskrifter renter mv. til fysiske personer i det andet land.

Indsættelsen af den nye artikel om informationsudveksling viser imidlertid, at Danmark og Polen lægger afgørende vægt på, at deres dobbeltbeskatningsoverenskomster skal indeholde den ny artikel om informationsudveksling fra OECD-modellen i 2005. Det er vigtigt af hensyn til forhandlinger med andre lande om nye dobbeltbeskatningsoverenskomster.

2. Protokollens indhold

Protokollen om ændring af den dansk-polske dobbeltbeskatningsoverenskomst indebærer ændringer på to punkter.

2.1 Ændringen af dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 22 (Metode til undgåelse af dobbeltbeskatning)

Dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 22 indeholder bestemmelsen om den metode, som det land, hvor indkomstmodtageren er hjemmehørende, skal anvende til at undgå dobbeltbeskatning, når det land, hvorfra indkomsten hidrører, har ret til at beskatte indkomsten efter overenskomstens andre bestemmelser.

Den gældende artikel 22 medfører, at både Danmark og Polen som altovervejende hovedregel skal anvende den såkaldte creditmetode til at undgå dobbeltbeskatning, når en person eller et selskab i det pågældende land modtager indkomst fra det andet land, og det andet land efter overenskomstens andre bestemmelser har ret til at beskatte denne indkomst. Det medfører, at når en person eller et selskab i f.eks. Polen oppebærer indkomst her fra landet, som Danmark kan beskatte, kan Polen medregne denne indkomst i den skattepligtige indkomst, men de beregnede skatter af den danske indkomst skal nedsættes med et beløb, svarende til den betalte danske skat af denne indkomst. Nedsættelsen kan dog ikke overstige den del af de beregnede skatter, som forholdsmæssigt vedrører den danske indkomst.

Ifølge den ny affattelse opretholdes den gældende retstilstand for Danmarks vedkommende, men ændringen af artikel 22 medfører derimod, at Polen i fremtiden som hovedregel skal anvende metoden eksemption med progressionsforbehold til at undgå dobbeltbeskatning, når en person eller et selskab i Polen modtager indkomst her fra landet, som Danmark efter overenskomstens andre artikler har ret til at beskatte. Det medfører, at når en person eller et selskab i Polen oppebærer indkomst her fra landet, som Danmark kan beskatte, kan Polen medregne denne indkomst i den skattepligtige indkomst, men de beregnede skatter skal nedsættes med den del, som forholdsmæssigt vedrører den danske indkomst, uanset størrelsen af den danske skat. Det medfører altså i praksis, at Polen fritager dansk indkomst fra beskatning, men den danske indkomst får betydning ved fastsættelse af skattesatsen for den pågældendes øvrige indkomst.

Polen opretholder dog anvendelsen af creditmetoden for udbytte, renter, royalties og kapitalgevinster, som en person eller et selskab i Polen modtager fra Danmark.

2.2 Ændring af dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 25 (Udveksling af oplysninger)

Dobbeltbeskatningsoverenskomstens artikel 25 indeholder bestemmelsen om, at de to landes kompetente myndigheder skal bistå hinanden med oplysninger til brug i skattesager. Myndighederne i et land kan således

anmode myndighederne i det andet land om oplysninger til brug i en skattesag, hvis de ikke selv kan indhente oplysningerne, og de har grund til at formode, at myndighederne i det andet land har oplysningerne eller kan fremskaffe dem.

Protokollen medfører, at den gældende artikel 25 affattes i overensstemmelse med artikel 26 i OECD-modellen til dobbeltbeskatningsoverenskomster fra 2005.

Den nye affattelse af artikel 25 afviger især fra den hidtidige affattelse af artikel 25 derved, at der indsættes nye stk. 4 og 5.

Bestemmelsen i den gældende artikel 25, stk. 2, medfører, at et land ikke er forpligtet til at meddele oplysninger eller udføre forvaltningsakter, som strider mod landets lovgivning eller forvaltningspraksis, eller som vil røbe forretningshemmeligheder eller stride mod almene interesser. Denne bestemmelse bevares i den ny artikel 25, stk. 3.

Den ny bestemmelse i artikel 25, stk. 4, præciserer, at hvis et lands myndigheder ikke allerede er i besiddelse af de oplysninger, som det andet lands myndigheder anmoder om, har myndighederne i det anmodede land pligt til om muligt at fremskaffe oplysningerne fra personer eller selskaber i dette andet land. Det fremgår udtrykkeligt, at undtagelsen i stk. 3 (det tidligere stk. 2) om ikke at udføre forvaltningsakter i strid med intern lovgivning eller forvaltningspraksis ikke medfører, at et lands myndigheder kan afvise at indhente de oplysninger, som de er blevet anmodet om, med den begrundelse, at de ikke selv har brug for oplysningerne til egen beskatning.

Den ny bestemmelse i artikel 25, stk. 5, medfører, at undtagelsen i stk. 3 (det tidligere stk. 2) om ikke at udføre forvaltningsakter i strid med intern lovgivning eller forvaltningspraksis, ikke berettiger et lands myndigheder til at afvise at indhente oplysninger fra en bank eller anden finansiel institution, repræsentant eller personer, der optræder som bemyndiget m.v.

Den ny bestemmelse i artikel 25, stk. 5, medfører desuden, at undtagelsen i stk. 3 ikke berettiger et lands myndigheder til at afvise at indhente oplysninger, fordi

de anmodede oplysninger drejer sig om ejerforhold i en person. Det bemærkes, at udtrykket ”person” i en dobbeltbeskatningsoverenskomst både omfatter en fysisk og en juridisk person. I praksis omfatter bestemmelsen således oplysninger om ejerforhold i selskaber, interessentskaber, fonde og tilsvarende strukturer.

3. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

De foreslåede ændringer af den dansk-polske dobbeltbeskatningsoverenskomst har ikke økonomiske konsekvenser for det offentlige.

4. Administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ikke økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Høring

Lovforslaget har ikke været i høring.

11. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for det offentlige	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Efter lovforslagets § 1 bemyndiges regeringen til at tiltræde protokollen om ændring af den dansk-polske dobbeltbeskatningsoverenskomst. Protokollen er optaget som bilag 1 til lovforslaget. Regeringen vil efter lovens vedtagelse kunne gennemføre protokollens bestemmelser i Danmark, når dens betingelser herfor er opfyldt.

Disse betingelser er, at de to parter skal underrette hinanden, når de fremgangsmåder, som er påkrævet efter deres respektive lovgivninger, er gennemført. Det vil for Danmarks vedkommende sige, at dette lovforslag er vedtaget.

Det følger af § 2, sammenholdt med § 1, stk. 2, at protokollen træder i kraft den dag, hvor den sidste underretning gives om, at de fremgangsmåder, som er påkrævet efter partens lovgivning, er gennemført, jf.

protokollens artikel 3. Protokollen finder anvendelse fra og med skattepligtsperioder, der begynder den 1. januar 2011 eller senere, forudsat at begge lande har givet underretning til hinanden inden 31. december 2010.

Til § 2

Det foreslås, at loven skal træde i kraft den 1. maj 2010.

Til § 3

Skattespørgsmål er overtaget af det færøske hjemmestyre og det grønlandske selvstyre.

Det foreslås derfor, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Den gældende dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Polen gælder ikke for Færøerne og Grønland. Den nye protokol til ændring af overenskomsten skal derfor heller ikke gælde for disse dele af rigsfællesskabet.

Bilag

Bestemmelser i den gældende dansk-polske dobbeltbeskatningsoverenskomst, jf. bekendtgørelse nr. 2 af 9. januar 2003, som ændres ved protokollen af 7. december 2009.

Artikel 22*Ophævelse af dobbeltbeskatning*

Dobbeltbeskatning skal undgås således:

- a) Hvis en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kan beskattes i den anden kontraherende stat, skal den førstnævnte stat - medmindre bestemmelserne i litra c) medfører andet - indrømme:
 - (i) fradrag i den pågældende persons skat på indkomsten med et beløb svarende til den indkomstskat, som er betalt i denne anden stat;
 - (ii) fradrag i den pågældende persons skat på formue med et beløb svarende til den formueskat, som er betalt i denne anden stat.
- b) Fradraget skal dog ikke i noget tilfælde kunne overstige den del af indkomstskatten eller formueskatten, som beregnet inden fradraget er givet, der svarer til den indkomst eller formue, som kan beskattes i denne anden stat.
- c) Hvis en person, der er hjemmehørende i en kontraherende stat, oppebærer indkomst eller ejer formue, som ifølge bestemmelserne i denne overenskomst kun kan beskattes i den anden kontraherende stat, kan den førstnævnte kontraherende stat medregne denne indkomst eller formue i beskatningsgrundlaget, men skal i indkomstskatten eller formueskatten tillade fradraget den del af indkomstskatten eller formueskatten, som kan henføres til den indkomst eller formue, der hidrører fra den anden kontraherende stat.

Artikel 25*Udveksling af oplysninger*

1. De kontraherende staters kompetente myndigheder skal udveksle sådanne oplysninger, som er nødvendige for at gennemføre bestemmelserne i denne overenskomst eller i de kontraherende staters interne lovgivning vedrørende skatter af enhver art, der pålægges af vegne af de kontraherende stater, deres politiske underafdelinger eller lokale myndigheder, for så vidt som denne beskatning ikke strider mod overenskomsten. Udvekslingen af oplysninger er ikke begrænset af artikel 1 og 2. Alle oplysninger, der modtages af en kontraherende stat, skal behandles som hemmelige på samme måde som oplysninger, der er opnået i henhold til denne stats interne lovgivning og må kun meddeles til personer eller myndigheder (herunder domstole og forvaltningsmyndigheder), der er beskæftiget med ligning, opkrævning, inddrivelse, retsforfølgning med hensyn til, eller klageafgørelser i forbindelse med de skatter, der er omhandlet i det første punktum. Sådanne personer eller myndigheder må kun benytte oplysningerne til de nævnte formål. De kan meddele oplysningerne under offentlige retshandlinger eller i retsafgørelser.

2. Bestemmelserne i stykke 1 skal i intet tilfælde kunne fortolkes således, at der pålægges en kontraherende stat en pligt til:

- a) at udføre forvaltningsakter, der strider mod denne eller den anden kontraherende stats lovgivning og forvaltningspraksis;
- b) at meddele oplysninger, som ikke kan opnås i henhold til denne eller den anden kontraherende stats lovgivning eller normale forvaltningspraksis;

- c) at meddele oplysninger, som ville røbe nogen erhvervsmæssig, forretningsmæssig, industriel, kommerciel eller faglig hemmelighed eller fremstillingsmetode, eller oplysninger, hvis offentliggørelse ville stride mod almene interesser (ordre public).